

FEDERACIÓ DE
MOVIMENTS DE
RENOVACIÓ DE
PEDAGÒGICA DE
CATALUNYA

Avda Drassanes, 3 08001 - Barcelona Tf. 934817388 mmp@pangea.org

Amb el patrocini de la

F U N D A C I Ó
PROPEDAGÒGIC

RECULL DE PREMSA -EDUCACIÓ-

DIVENDRES 12 DE MARÇ DE 2010

[AVUI](#)

[Una oficina externa avaluarà l'educació](#)

[EL PUNT](#)

[Seixanta escoles encara están tancades per la neu](#)

[EL PERIODICO](#)

[El Síndic qüestiona els Espais de Benvinguda per a alumnes estrangers](#)

[EL PAIS](#)

[Los maestros irán a la huelga el 17 de marzo tras fracasar la mediación](#)

[3-24.CAT](#)

[ERC, CiU i ICV alerten que el Pacte espanyol per l'Educació envaeix competències](#)

[EL PERIODICO](#)

[Opinió: "L'escola fantasma"](#)

[LA VANGUARDIA](#)

[Cartas: "La salut del català"](#)

[EL PAIS](#)

[Preocupación por la escasa inserción laboral de las carreras cortas de Bolonia](#)

[UDL](#)

[La UdL rep 600 professors d'anglès de tot el món en la XXXIII Convenció Anual de TESOL](#)

[EL PERIODICO](#)

[El 70% dels espanyols es declaren incapaços de parlar i escriure un idioma estranger](#)

AVUI. 12.03.10

UNA OFICINA EXTERNA AVALUARÀ L'EDUCACIÓ

L'Agència d'Avaluació i Prospectiva funcionarà el curs que ve | És el tercer pilar de la llei d'educació

Educació va presentar ahir la futura Agència d'Avaluació i Prospectiva del Sistema Educatiu, Ada, una macroagència independent i externa al departament que a partir de l'any que ve tindrà la funció d'avaluar alumnes, professors i centres del país. És una agència pionera a l'Estat (amb més competències que l'actual Consell Superior d'Avaluació) que pretén radiografiar el sistema educatiu a partir de l'anàlisi constant de tots els agents que hi estan implicats per tal de saber com funciona, quins dèficits té i en quina situació s'està i què s'ha de fer per millorar.

Aquesta agència és un dels tres pilars de la llei d'educació de Catalunya (LEC), juntament amb els projectes de decret l'autonomia dels centres educatius i de direccions, i, com va dir el secretari de Polítiques Educatives de la conselleria d'Educació, Francesc Colomer, "dóna sentit al sistema" perquè és l'eina a qui s'ha de "passar compte". L'organisme avaluarà "des de l'eficiència de les polítiques de la conselleria fins a l'equitat del sistema i el rendiment dels alumnes", i aquests exàmens es faran "tant des del punt de vista dels objectius com dels processos i dels recursos invertits, tenint en compte el context".

Els resultats no seran públics. Cada centre i cada família sabrà els resultats en relació amb si mateix, però no es faran "llistes". Com ja s'ha fet enguany amb la prova de nivell de sisè, "cada família sabrà el que l'afecta", però l'anàlisi global serà per al debat dels experts. Això sí, cada any l'Ada haurà de fer un informe per al Parlament.

[inici](#)

EL PUNT. 12.03.10

SEIXANTA ESCOLES ENCARA TANCADES

Uns seixanta centres escolars de les comarques gironines continuaven ahir tancats a causa bàsicament de la falta de subministrament elèctric, segons dades facilitades pel Departament d'Educació. Aquests centres escolars estan situats bàsicament a les comarques del Baix Empordà, l'Alt Empordà, el Gironès i la Selva. En total, van

resultar afectats 20.412 alumnes. Des del departament es va destacar ahir, un dia més, que el nombre de centres escolars tancats podia ser superior, ja que pot ser que algun municipi no els ho hagi comunicat.

La previsió és que avui moltes escoles continuïn en la mateixa situació, en cas que no se solucioni el problema del subministrament. El Departament d'Educació tenia constància ahir que s'havien posat generadors en algunes zones i que el nombre de centres tancats serà en principi de 49, amb uns 15.000 alumnes afectats.

El transport escolar encara continua sense poder-se normalitzar. Ahir es van suspendre 67 rutes. El nombre d'escoles tancades ja es va reduir ahir en relació amb el dia anterior (n'hi havia un centenar), tot i que fins que no se solucioni el problema del subministrament elèctric la situació no es podrà normalitzar, ja que les instal·lacions no tenen llum ni calefacció, ni els serveis bàsics per funcionar.

[inici](#)

EL PERIODICO. 12.03.10

EL SÍNDIC QÜESTIONA ELS ESPAIS DE BENVINGUDA PER A ALUMNES ESTRANGERS

El Síndic de Greuges, el recentment reelegit Rafael Ribó, considera que la iniciativa del Departament d'Educació d'impulsar els Espais de Benvinguda (EBE) per als estudiants immigrants acabats d'arribar és, segons la seva opinió, un pas enrere en el procés d'acollida d'aquests nous alumnes i adverteix que poden convertir-se en «espais de segregació escolar».

Ribó va iniciar una investigació després de les nombroses queixes rebudes respecte a aquesta iniciativa posada en marxa el curs passat, amb què Educació pretén aconseguir un «aterratge suau» dels nous escolars, ubicant-los durant un temps limitat en espais de reforç escolar, per després poder-los integrar a les aules amb normalitat.

El Síndic dubta que aquest mecanisme influeixi de manera positiva per evitar la segregació escolar. Ribó proposa que la integració es porti a terme a les aules d'acollida del centre educatiu mateix. La recomanació final al Govern és que es determini el caràcter voluntari d'aquesta iniciativa i també un període màxim de durada per a aquells alumnes que s'hi acullin.

Ribó alerta del risc que els EBE siguin en realitat instruments de segregació en situacions de dèficit d'oferta escolar o de saturació de les places existents en un determinat centre, de tal manera que s'utilitzin aquests emplaçaments per ocupar els alumnes mentre no existeixi una nova plaça lliure. Fins al moment existeixen en funcionament Espais de Benvinguda a Vic (Osona), Reus (Baix Camp) i Cornellà (Baix Llobregat).

[inici](#)

EL PAIS. 12.03.10

LOS MAESTROS IRÁN A LA HUELGA EL 17 DE MARZO TRAS FRACASAR LA MEDIACIÓN

La huelga en las escuelas y los institutos públicos catalanes anunciada hace un mes por los sindicatos de docentes ya es firme. El último trámite de mediación ante el Departamento de Trabajo entre los sindicatos y el Departamento de Educación fracasó el lunes por la tarde. Era la última oportunidad de evitar la huelga del próximo miércoles 17 de marzo.

Será la cuarta huelga en tres años que hacen los sindicatos de maestros y profesores de los centros públicos no universitarios contra la política educativa de la Generalitat. Convocan el paro los sindicatos USTEC, CC OO, UGT y ASPEPC. Hasta el lunes no se sabrá qué servicios mínimos deberán cumplir los centros, aunque las familias aconsejan llevar el día 17 a los alumnos a la escuela aunque no haya clase.

Si las anteriores huelgas fueron contra la Ley de Educación, que ya está aprobada por el Parlament, ahora la protesta se centra en dos ámbitos. Uno, el despliegue de la Ley de Educación en cuanto al modelo de autonomía de los centros escolares y la mayor capacidad de las direcciones anunciada por Educación. Y dos, el recorte de plantillas y recursos que los sindicatos aseguran que se está produciendo en los centros escolares. UGT aseguraba ayer que el Departamento de Educación proponía al de Trabajo fijar unos servicios mínimos por encima de los de las huelgas anteriores. Educación indicó que se mantendrán en la misma línea que en otros paros: un mínimo de dos maestros por cada cuatro aulas en las escuelas y dos profesores en los centros de secundaria.

Los sindicatos defienden que se mantenga la jornada intensiva que hacen numerosos centros en junio, que se acelere el nombramiento de profesores sustitutos y que se ponga fin al recorte de recursos que dicen que se está produciendo en los centros. Los sindicatos afirman que Educación no ha negociado a fondo lo que afecta al profesorado en el futuro decreto de autonomía escolar.

CC OO ha hecho una consulta entre el profesorado y asegura que éste está preocupado por "todo lo que afecta a los recortes de plantillas y partidas presupuestarias para funcionamiento de los centros". CC OO señala que hay recortes de plantilla, no se cubren las bajas desde el primer día y hay recortes de fondos y aumento de los alumnos por aula. CC OO ha dirigido una carta a las familias en la que denuncia los recortes de fondos para programas de innovación educativa.

Según UGT, hay recortes en las plantillas de sustitutos y las medias jornadas se están convirtiendo en tercios. Este sindicato asegura que el modelo de autonomía de centros que se quiere implantar no le gusta porque no se limita a lo pedagógico, sino que reduce la participación del profesorado y, a su juicio, crea un modelo jerárquico basado en las direcciones.

USTEC también recalca que con la reforma en ciernes se marginará al claustro de profesores en la toma de decisiones y rechaza que los directores puedan sancionar a los docentes por faltas leves. Sobre la autonomía escolar, USTEC señala que Educación sólo se ha mostrado dispuesta a introducir una treintena de cambios "en temas menores".

El Departamento de Educación afirma que ha hecho todos los esfuerzos de diálogo posibles con los sindicatos y ha contabilizado 8 reuniones y casi 40 horas de contactos.

LAS FAMILIAS ACONSEJAN IR AL CENTRO PESE A LA HUELGA

Las familias deben llevar a los alumnos a las escuelas e institutos el 17 de marzo, aunque haya huelga en sus centros. Así lo asegura el presidente de la asociación de familias de alumnos de secundaria, la Fapaes, Pere Farriol. "Respetamos el derecho a la huelga en un país democrático, pero creo que los docentes van al paro porque temen perder derechos con los cambios que se están produciendo".

La Fapaes está presente en el 80% de los centros públicos de secundaria. "Los servicios mínimos deben funcionar en los centros y, por tanto, los alumnos pueden estar allí, haya o no clases. Debido a sus ocupaciones laborales, muchas familias pueden tener problemas el día 17 si en los centros escolares no hay actividad lectiva. Por eso, esperamos y creemos que, como otras veces ha ocurrido, funcionarán los servicios mínimos", dijo Farriol.

La Fapaes cree que el decreto de autonomía de los centros escolares que prepara Educación puede ser bueno "para potenciar los proyectos educativos propios. Y la evaluación de los centros y los docentes también es buena para detectar los problemas y mejorar". Pero los cambios "deben hacerse con prudencia".

[inici](#)

3-24.CAT. 12.03.10

ERC, CIU I ICV ALERTEN QUE EL PACTE ESPANYOL PER L'EDUCACIÓ ENVAEIX COMPETÈNCIES

Els representants catalans a la reunió per acostar posicions en relació al Pacte espanyol per l'Educació han manifestat que l'actual esborrany envaeix competències pròpies del Govern.

ERC considera és 'insultant' que el pacte no inclogui el reconeixement plurilingüe de l'Estat, mentre ICV considera que s'hauria d'explicitar que el pacte respectarà les competències de les comunitats autònomes i CiU ha dit que hi ha unes 'línies vermelles' que són les competències de les comunitats autònomes i que 'no es poden laminar'.

El ministre, Àngel Gabilondo, ha demanat consens perquè 'el pacte busca el que és comú, que no es el mateix que la identitat, perquè la identitat i el que és comú són contraris'.

[inici](#)

OPINIO

L'ESCOLA FANTASMA

Quan els valors públics contradiuen les polítiques educatives, aquestes només serveixen per perdre temps i recursos

TONI MOLLA, PERIODISTA

Vaig ser mestre d'escola abans que se'n digués professors d'EGB i comencessin les reformes progressistes de l'ensenyament. El punter, el guix i alguna diapositiva van ser les úniques tecnologies en què vaig recolzar la meua activitat docent durant anys. Amb poca cosa més, vaig ensenyar a llegir i a escriure unes quantes desenes de xavals que, segons m'expliquen, encara recorden aquelles habilitats. En aquella escola, és clar, ens dedicàvem modestament a aquestes pràctiques elementals sense preocupar-nos de l'educació de la ciutadania –que els alumnes solien portar de casa–, del correcte ús del condó –que aprenien amb mètodes empírics homologats per les generacions anteriors–, ni de la metafísica religiosa, que, sense demanar permís a ningú, els reservàvem per a l'horari extraescolar. Tendeixo a pensar que va ser la meua etapa professional més gratificant. Però, és clar, a partir d'una certa edat i també d'un cert nivell de desencant biogràfic, la melancolia s'imposa sobre altres sentiments. En qualsevol cas, no sé si aquella escola ha mort, com ja assegurava llavors Everett Reimer, o si té alguna possibilitat de subsistència entre cables, xips i satèl·lits geostacionaris.

Els resultats escolars actuals indiquen que la vella institució escolar fa més aigües que el Titanic. Davant d'aquest oceànic enfonsament, els polítics professionals no tenen cap altra ocurrència que promoure l'enèsima reforma legislativa sobre el tema, a diferència de França, per exemple, on el sistema educatiu s'assenta sobre objectius pedagògics i mètodes contrastats i inqüestionats Govern rere Govern. La necessitat hispànica de canvis permanents arriba fins a la mateixa universitat, on sense avís previ se'ns ha colat el discurs de la renovació pedagògica que ja vam patir a les escoles els que vam ser abans mestres que professors. Crec que la reforma inacabable en què naveguem sense rumb parteix d'un error de diagnòstic previ. Em refereixo, simplement, a l'establiment d'un estricte catàleg de les tasques que s'han d'encomanar als centres educatius i als seus professionals i quines han d'escometre altres –velles o noves– institucions socials. Al mateix temps, per descomptat, que s'estableixen les imprescindibles sinergies entre elles en un món interdependent la màxima expressió i metàfora del qual és internet. Les famílies dels nois tampoc són les mateixes i els agents de la socialització extraescolar i extrafamiliar –des del carrer fins al club esportiu o el grup escorta– no poden substituir els dèficits comunitaris que s'observen a les societats postmodernes i líquides. Li dono la raó a Ulrich Beck quan afirma que la institució escolar, entesa com fins ara, és una estació fantasma per on ja no para el tren.

La proposta d'un pacte transversal per l'educació és una solució recurrent. El ministre Àngel Gabilondo ha llançat una última croada en aquest sentit. S'acosten, doncs, més canvis normatius i organitzatius. Per una vegada, convindria treure'ns les ulleres dels (pre)judicis i establir un diagnòstic compartit sobre què entenem per escola, ensenyament i educació al segle XXI. Fa molt, per exemple, que sabem que els efectes pedagògics s'acceleren quan el mitjà social confirma i reforça l'activitat escolar. És el que Wallace Lambert va anomenar mitjà additiu. I al revés. Quan els valors públics contradiuen les polítiques escolars, aquestes només serveixen per perdre el temps i els recursos emprats. Seria desitjable que el legislador no ho oblidés encara que fos per desculpabilitzar l'esforçat exèrcit de professionals que sucumbeixen avui en les aigües tempestuoses de les aules. La pel·lícula *Ça commence aujourd'hui*, de Bertrand Tavernier, narra, precisament, el fracàs de l'escola pública –¡francesa!– com a únic element de l'educació i cohesió social en el món actual, tan fragmentat, complex i inestable. Certament, a Espanya com a França, l'escola del segle XXI ja no és l'escut de la República a què es referia Manuel Azaña. Els canvis estructurals de les últimes dècades l'han deixat en gran mesura fora de joc pel que fa al seu potencial educatiu i socialitzador. No ens enganyem amb discursos de bona voluntat. L'escola avui és una institució subsidiària respecte d'altres de molt més determinants, com el mercat, les corporacions empresarials o els fluxos digitals, que actuen sobre la ciutadania per terra, mar i aire. Deixem, doncs, d'utilitzar la vella institució com a antídoto d'una societat que no li dedica els recursos –materials i de capital humà– que necessitaria per reinventar-se en el nou context econòmic, tecnològic i sociocultural.

Deixem també de sobrecarregar els seus professionals amb exigències tan diverses com les que assenyalàvem més amunt. No es tracta només de repensar l'escola, sinó de trencar la falsa dicotomia entre escola i entorn. El debat exigeix més complexitat en l'anàlisi que el fet de treure una setmana de més o de menys al calendari oficial. L'èxit de l'escola, com les altres institucions socials, depèn, en realitat, de l'«arrelament al medi» del qual ens parlava en la nostra joventut l'enyorada Marta Mata. De l'adaptació al medi, deia, no a les versions idealistes de la societat, d'una certa pedagogia bleda i, finalment, d'un país més imaginat que viscut.

[inici](#)

CARTAS

LA SALUT DEL CATALÀ

XAVIER MARCET

L'altre dia passejant pel centre de la ciutat vaig observar un nombrós grup de nois i noies d'uns quinze o setze anys, segurament alumnes d'institut fent alguna visita cultural i que anaven en la meva mateixa direcció. Vaig minvar expressament la marxa amb la intenció que m'avancesin i parant l'orella esbrinar en quina llengua parlaven. De tota la gernació, potser una seixantena, que van anar circulant al meu costat, ni una sola persona parlava en català. Vaig pensar que potser eren alumnes d'algun Institut de fora de Catalunya i per esbrinar-ho pregunto a un xicot del grup i em respon que estudien a l'IES Jonqueres de Sabadell. Això em va fer pensar en el sistema educatiu català que, en qüestió lingüística, es troba actualment a l'ull de l'huracà. La Llei d'Educació Catalana (LEC) aprovada pel Parlament aquest mateix any, ha estat objecte de recurs per part del Partit Popular i el mateix Govern central ha expressat la voluntat de recórrer-la. Ens diuen que els alumnes que "teòricament" son escolaritzats en català, no saben parlar el castellà. Tota aquesta argumentació esdevé falsa quan veiem la realitat. El domini de la llengua castellana per part dels alumnes de les escoles i instituts catalans, segons diuen les estadístiques i els estudis científics, és igual i de vegades superior als de la resta de l'Estat.

L'ús del castellà en la relació social esdevé entre infants i adolescents un element de preocupació, si més no, per la seva potent i invasora presència. Aquest experiment viari que acabo de fer m'ho confirma. La llengua catalana no està bé de salut. S'estudia català a les aules però es parla castellà en l'àmbit lliure, obert i alegre del pati. Ara em ve al cap la meva època d'estudiant, quan a l'escola tothom havia de parlar obligatòriament en castellà i al carrer tots els infants jugàvem i parlàvem majoritàriament en català.

Penso en la frase que sovint repeteix el President Pujol: "La llengua és el nervi de la nació, el nervi del poble" i estic segur que el catalans no tenim prou cura d'aquest nervi.

[inici](#)

PREOCUPACIÓN POR LA ESCASA INSERCIÓN LABORAL DE LAS CARRERAS CORTAS DE BOLONIA

Las universidades reconocen que los nuevos grados tienen poco valor en países como Alemania y Austria, donde el máster es la llave de un buen empleo - La reforma encara su fase definitiva

J. A. AUNIÓ / J. RUDICH

El proceso de Bolonia ya está instaurado en la gran mayoría de universidades de 47 países europeos; ahora tendrá que hacerlo Kazajistán, que se acaba de unir. Los cambios están listos sobre el papel -entre otras cuestiones, con una estructura similar de tres ciclos: grado, máster y doctorado- y los responsables de esos países comenzaron ayer en Budapest un encuentro que concluye hoy en Viena para celebrarlo. El secretario de Estado de Universidades español, Màrius Rubiralta, dijo allí: "El proceso es una experiencia única" observada con atención en todo el mundo. La comisaria europea de Educación, Androulla Vassiliou, añadió: "Podemos estar orgullosos de lo logrado", aunque el sistema "no es aún perfecto".

Efectivamente, no lo es. Universidades y alumnos detectan fallos, como la falta de financiación, y problemas en pilares básicos de la reforma como la movilidad o la mejora de las salidas laborales de los titulados. La principal duda en este sentido es si el grado (título básico que en España sustituyen a diplomaturas y licenciaturas) está siendo suficiente para acceder en buenas condiciones al mercado laboral, según el informe que acaba de hacer público la Asociación Europea de Universidades (EUA, en sus siglas en inglés) basado en cuestionarios a los responsables de 821 centros de educación superior y 27 conferencias nacionales de rectores.

Y en países como Alemania, Hungría, Austria o Polonia, donde han pasado de tener carreras largas al grado de tres años, parece que no está sirviendo para ese propósito. Hay "países en los que el grado no tiene impacto y el máster es la entrada básica al mercado laboral", dice el texto, y los autores añaden por correo electrónico: "Sin datos sistemáticos de colocación, tenemos indicios que sugieren que la empleabilidad de los grados es un problema" en esos países. Sin embargo, en otros países con tradición de carreras más cortas, el grado sí está perfectamente aceptado y el máster es un extra. Los autores hicieron 27 visitas a 16 países y tuvieron encuentros con organismos profesionales. En el 40% de esas visitas les plantearon dudas sobre la capacidad de inserción

laboral del grado. Además, ha crecido muy poco "el número de universidades que consideran el grado como la preparación adecuada para el empleo", un 11% en 2007, y un 15% ahora.

El informe de la Asociación Europea de Estudiantes (ESU, en siglas inglesas) también lo señala: "Muchos alumnos de grado aún tienen dificultades para conseguir buenos trabajos sin el título de máster". De hecho, esta ha sido desde el inicio una de las grandes preocupaciones de los estudiantes que se han opuesto al proceso, ya que en la mayoría de países el máster es más caro que el grado. Aunque los precios no tienen nada que ver con el proceso sino con la política de los países. Tanto universidades como estudiantes aseguran que la solución pasa por que los alumnos y profesores se convengan de las bondades del cambio para después poder transmitírselo a la sociedad en general y a los empleadores en particular.

En España, donde la reforma se ha hecho con mucho retraso -se completará el próximo curso-, aún está por ver si ocurre algo parecido. Pero una de las razones por las que se puso un grado de cuatro años y no de tres (como en la mayoría de sistemas de Bolonia) es precisamente para dar al título más salidas laborales (incorporando prácticas externas o estancias en el extranjero), explica el profesor de la Universidad de Londres José Ginés Mora. No está de acuerdo con las protestas de los estudiantes españoles contra el proceso (que se han ido apagando desde el curso pasado), pero cree que, por ejemplo, en Alemania sí tienen más sentido por esa razón: las salidas y la aceptación de los títulos de grado.

Sin embargo, las salidas laborales, aunque están en el informe de la asociación de estudiantes, no aparecen entre las reclamaciones de los grupos informales de alumnos anti-Bolonia. Ni siquiera en el duro comunicado que la ESU ha lanzado con motivo de la reunión. "El proceso de Bolonia ha sido malinterpretado, se ha usado mal y se ha retorcido para satisfacer las metas políticas a corto plazo de los Gobiernos. A veces es imposible conocer los objetivos del proceso: la mejora de las condiciones sociales de los estudiantes, un mejor reconocimiento de títulos extranjeros y mejores posibilidades de estudiar en el extranjero", dijo Ligia Deca, presidente de ESU, que representa a 45 asociaciones de 37 países europeos (incluido España).

Lo cierto es que con la adaptación formal casi culminada (que no es poco, dado que el acuerdo entre los responsables de educación de los países no obliga a nada), ahora el proceso encara el siguiente paso, probablemente, el más difícil: dar contenido a los cambios. De hecho, los objetivos para la próxima década son, entre otros, seguir fomentando la movilidad de estudiantes y profesores, mejorar las salidas laborales de los títulos, una enseñanza centrada en el estudiante -para expertos como José Joaquín Brunner, quizá lo más importante- o la dimensión social, es decir, que nadie se quede fuera de la universidad por motivos económicos o sociales -sobre esto hizo hincapié ayer Màrius Rubiralta-.

Sobre la movilidad hay un gran problema: la falta de datos, según el informe que hizo público a principios de semana la oficina de estadística educativa de la UE y el de las universidades. "A pesar de su importancia" la información "sobre la realidad de la movilidad de estudiantes es raramente completa". Además, los alumnos se quejan de que hay países, como Italia y Suecia, donde muchos alumnos aún tienen problemas para que les reconozcan todo lo estudiado en un curso en otros países (en España sólo algunos los tienen).

Sobre las nuevas metodologías de enseñanza (más prácticas y menos clases magistrales), los estudiantes se quejan de que "ha cambiado muy poco" y han detectado gran "resistencia al cambio". Mientras, los profesores se quejan en el informe redactado por los sindicatos europeos de "un gran aumento de la burocracia y de falta de apoyo para el cambio".

El espacio europeo

- Acuerdo político. La Declaración de Bolonia se firmó en 1999 para hacer una universidad europea homologable, en la que alumnos y profesores puedan moverse entre los países para estudiar y para trabajar sin trabas. Es un compromiso firmado por 47 gobiernos europeos. Hay muchos matices dependiendo de cada país, y hay carreras que se quedan fuera del esquema y mantienen cinco o seis años de estudio (Medicina y otras carreras de Ciencias de la Salud, Arquitectura y algunas ingenierías en distintos Estados).

- España. Ha sido de los últimos en implantar la reforma: hasta el próximo curso no estarán adaptadas todas las carreras.

- Estructura. El esquema tiene grados de tres o cuatro años (en España son de cuatro y sustituyen a licenciaturas y diplomaturas), másteres de uno o dos (las universidades españolas han optado en su mayoría por un curso) y doctorados. También son fundamentales los controles de calidad.

- Planes de estudio y metodologías. Se cuenta tanto la asistencia a clase como el trabajo en casa y las prácticas; lo importante será el trabajo del alumno dentro y fuera del aula. En los países con tradición de enseñanza clásica, muy basada en las clases magistrales, el cambio está siendo complicado.

- Próximos objetivos. Las protestas estudiantiles y la preocupación por que se estuviera yendo hacia un sistema universitario elitista hizo a los impulsores del proceso recalcar su "dimensión social". Otros objetivos fijados son: fomentar el aprendizaje continuo, mejorar la inserción laboral de los titulados, seguir mejorando la movilidad, y una mayor transparencia en la recolección y difusión de la información.

EL BALANCE DE LA REFORMA UNIVERSITARIA

"NO PODEMOS PARARLO, PERO SÍ HACERLES REFLEXIONAR"

Estudiantes de varios países protestan en Viena contra el proceso de reforma

J.A.AUNION

A las 19.30 de ayer, Sarah Rothmeier, universitaria austriaca de 21 años, se dirigió a varios miles de estudiantes frente al antiguo Palacio Imperial Hofburg, en Viena. La manifestación contra el proceso de Bolonia, que había comenzado a eso de las 15.00, se daba por concluida. "No podremos detener el proceso de Bolonia. Pero a lo mejor se detienen ellos a reflexionar si les indicamos dónde están los problemas y demostramos que el rechazo es amplio, que se extiende por toda Europa", dice Rothmeier.

Los estudiantes, muchos procedentes de otros países europeos, se han dado cita en Viena para protestar ante la cumbre de los responsables de educación de los 47 países que han firmado Bolonia. Llevarán a cabo "una cumbre alternativa", dice Rothmeier, "con debates para intercambiar información sobre diferentes aplicaciones del proceso de Bolonia en cada país, y tenemos el sábado 52 talleres sobre diversos temas".

Las protestas de alumnos anti-Bolonia fueron muy importantes el curso pasado en España. Este año han continuado en países como Alemania o Austria. Al mezclarse las líneas básicas de la reforma con las políticas de cada país (más o menos financiación, matrículas más o menos caras, sistemas más o menos centralizados), las protestas (que carecen de una organización vertical) difieren en cada lugar. El punto común es el miedo a una posible "mercantilización" de la universidad, con carreras que sólo miren a las necesidades del mercado laboral, olvidando los conocimientos puros o el espíritu crítico.

"Estamos decidiendo qué universidad queremos", dice Enrique Maesu, estudiante de Ciencias Políticas de la Complutense de Madrid (20 años). Maesu calcula que, junto a él, han llegado unos 50 estudiantes de Madrid, Granada, Málaga o Barcelona. "En cada Estado los estudiantes tienen reivindicaciones específicas, pero hay reivindicaciones globales porque el proceso forma parte del arreglo neoliberal en cada uno de esos países". También sabe que no pararán el proceso con sus protestas, pero quieren que les vean y escuchen: "Aunque los policías nos den palos". Ayer intentaron impedir la entrada de las delegaciones al Palacio Imperial, aunque sólo consiguieron que no lo hicieran por la puerta principal.

[inici](#)

UNIVERSITAT DE LLEIDA. 12.03.10

LA UDL REP MÉS DE 600 PROFESSORS D'ANGLÈS D'ARREU DEL MÓN EN LA XXXIII CONVENCIO ANUAL DE TESOL-SPAIN

La trobada, que se celebra per primer cop a la capital del Segrià, tindrà lloc entre els dies 12 i 14 de març. Comptarà amb representants de països tan diversos com els Estats Units, Alemanya, França, Portugal, Regne Unit, Romania o Turquia, entre d'altres. El Departament d'Anglès i Lingüística de la UdL col·labora en la organització d'aquest congrés de TESOL-Spain, reconegut pel Ministeri d'Educació.

Els participants tractaran aspectes d'interès general pel professorat d'anglès com a llengua estrangera estretament relacionats amb l'ensenyament/aprenentatge d'aquest idioma tant a primària i secundària com a nivell universitari. La convenció, que enguany gira al voltant de l'implementació de competències a classe, pretén esdevenir un fòrum de debat mitjançant un gran ventall de conferències i tallers amb ponents nacionals i internacionals.

La sessió inaugural, que es durà a terme aquest divendres a partir de les 17.00h a l'Auditori del Centre de Cultures i Cooperació Transfronterera, al campus de Cappont, anirà a càrrec de Neus Figueras, reconeguda formadora del Departament d'Educació. Figueras és experta en avaluació i responsable de la coordinació dels exàmens de Certificat de les Escoles Oficials d'Idiomes de Catalunya, a més de col·laboradora del Consell d'Europa.

Fundada en 1977, TESOL-Spain és l'associació de professors d'anglès amb més antiguitat a Espanya. Representa sectors diversos de l'ensenyament tant en l'àmbit públic com privat i actualment compta amb més de 2.000 socis.

[inici](#)

EL 70% DELS ESPANYOLS ES DECLAREN INCAPAÇOS DE PARLAR I ESCRIURE UN IDIOMA ESTRANGER

Només un de cada tres espanyols diu que és capaç de parlar i escriure un idioma estranger, segons una enquesta que ha realitzat el Centre d'Investigacions Sociològiques (CIS).

Encara que el 91,1% de la població considera que aprendre un idioma estranger té molta o bastanta importància en aquests temps, a penes una tercera part domina una llengua forana com l'anglès, el francès, l'alemany, el portuguès o l'italià.

L'idioma estranger més conegut pels espanyols és l'anglès: un 22,9% dels enquestats han afirmat que el pot parlar i escriure davant un 63,1% que el desconeix del tot. La segona llengua estrangera és el francès, que coneixen en profunditat un 8,8% i que un 5,8% ha assegurat ser capaç de parlar. Un 1,6% dels ciutadans domina l'alemany, un 1,4% l'italià i un 1,2% el portuguès.

Només un 8,3% està estudiant una altra llengua en l'actualitat, entre les quals torna a destacar l'anglès. La principal raó per estudiar una altra llengua respon a necessitats laborals (45,1%), encara que un 33,5% ho fa pel plaer d'aprendre un altre idioma.

[inici](#)